

בתי הדין לעבודה

סק 000287/05 סק 000288/05	בית דין א. לעבודה ת"א
05/03/2006 תאריך:	בפני: כב' השופטת ע. פוגל - שופטת ראשית גב' נקש - נ.צ. מר כבדיאל - נ.צ.

בעניין: שירותי בריאות כללית

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד שלומית גוטרמן-כספי

נגד

1. הסתדרות העובדים הכללית החדשה

2. הסתדרות הביוכימאים והמיקרוביולוגים

3. אשר גולדשלגר

ע"י ב"כ עו"ד מהלשכה המשפטית של האגף לאיגוד

המשיבים

מקצועי

4. ארגון עובדי קופת חולים כללית

ע"י ב"כ עו"ד נעמי לנדאו

פסק דין

1. ביום 21.7.05 פרצה שביתה במעבדות המבקשת, ובעקבותיה הוגשה בקשת הצד נשוא פסק-דין זה.

המבקשת ביקשה את בית הדין שיאסור על המשך קיומה של השביתה, וכן שיאסור על המשיבים לנקוט בצעדים ארגוניים או בשיבושי עבודה כלשהם במעבדות.

2. הרקע לשיבושי העבודה בהם נקטו המשיבים ולסכסוך בין הצדדים, הינו כוונתה של המבקשת להקים מעבדה מרכזית מתקדמת, אשר תעמוד לשירותם

של ארבעה מחוזות באיזור המרכז, במקום המעבדות הקיימות במחוזות אלו כיום. מעבדות המבקשת הפועלות באיזור המרכז יאוחדו, עפ"י התוכניות, לכדי מעבדה מרכזית אחת שכבר נבנתה באיזור תל-אביב.

3. ביום 24.7.05 ניתן צו ארעי, שיעמוד בתוקפו עד לקיום דיון בנושא, ולפיו ימנעו המשיבים וכל העובדים המועסקים במעבדות המבקשת, מלשבות ו/או לנקוט באמצעים ארגוניים כלשהם בגין האירועים נשוא הבקשה, ויחזרו לקיים עבודה סדירה ותקינה במבקשת.

4. לאחר שהגישו כל הצדדים המעורבים תגובתם בכתב, התקיים דיון בבקשה ביום 25.7.05, במהלכו ניתנה לצדדים הזדמנות להשמיע טיעוניהם גם בעל-פה. בתמצית, נציין כי במרכז הדיון אכן עמדה הקמתה של אותה מעבדה מרכזית ע"י המבקשת, כשהמשיבים טענו שהמעבדה מוקמת מבלי לשתפם בפרטי ההקמה, ומבלי שהנהלת המבקשת דנה עימם בהשלכות מרחיקות הלכת שעשויות להיות להקמת המעבדה, על עובדי המעבדות במבקשת. ב"כ המבקשת הלינה, מן העבר השני, על כך שהמשיבים הם אלה שסירבו בתוקף לערוך דיונים בעניין המעבדה, למרות שהמבקשת הודיעה להם זמן רב מראש על תוכניותיה ולמרות שביקשה פעמים רבות לשבת עימם אל שולחן הדיונים. ב"כ המבקשת הדגישה כי הקמת המעבדה הינה החלטה המצויה בגדר הפררוגטיבה הניהולית של המבקשת, ואולם המבקשת היתה מוכנה ומזומנה, מזה זמן רב, לדון עם המשיבים בהשלכות הקמת המעבדה על העובדים, כאשר המשיבים היו אלה שסירבו לכך.

5. לאחר שהשמיעו הצדדים טיעוניהם בעל-פה, הגיעו להסכמה לה ניתן תוקף של החלטה שיפוטית:

"אנו מוכנים לקבל את הצעת בית הדין ולהיכנס למו"מ אינטנסיבי בתיווכה של עו"ד רינה גרוס. במהלך המו"מ לא

יהיו עיצומים ו/או שביתה, וכל הצדדים יישבו וינהלו אותו
 בנפש חפצה ופתוחה.
 אנו מבקשים כי כל הנושאים יועלו על השולחן ללא תנאים
 מוקדמים.
 הנושאים שידונו הם:
 עריכת מצגת בפני כל הגורמים הנוגעים לסכסוך ומתן
 הסבר על המעבדה המתוכננת לרבות התנאים הפיזיים,
 תנאי הבטיחות, והיעילות הכרוכה באיחוד המעבדות.
 דיון בהשלכות שיגרום האיחוד לגבי כל העובדים.
 דיון במיכשור, לרבות דיון במציאת פתרונות לבעיות
 הקיימות כבר כעת.
 דיון במצבת העובדים שתהיה במעבדה המאוחדת.
 על פי הודעת מר אברהמי מגיד, אם יסתבר לאחר הצגת
 המצגת כי קיימות תקלות אמיתיות המצדיקות תיקון,
 יתוקנו הליקויים הפנימיים בהתאם.
 הצדדים מסכימים כי תוקפה של הסכמה זו למשך 30 ימים
 מהיום. אם המו"מ לא יצלח עד ליום 25.8.05, יהיה רשאי
 מי מהצדדים לחזור לבית הדין ולטעון את כל טענותיו מבלי
 שהמהלך שנוצר יגרע מטענה או זכות כלשהי של צד
 כלשהו.
 הצדדים מבקשים כי לאור הסכמה זו יבוטל הצו הארעי
 שניתן.
 כל צד יהיה רשאי לפנות לבית הדין בבקשה לקיים דיון
 דחוף".

6. במהלך הזמן שחלף, דיווחו הצדדים על התקדמותו – או אי-התקדמותו – של
 המשא ומתן ביניהם, עד אשר זומנו, ביום 11.1.06, לתזכורת.

במהלך התזכורת טענה ב"כ המבקשת שהמו"מ שהתנהל בין הצדדים כלל העמדת תנאים מוקדמים לו מצד המשיבים, ועל כן לא צלח; ואילו המשיבים טענו שהמבקשת היא שהעמידה מכשולים בדרכו של תהליך המשא ומתן. בהחלטה שניתנה באותו יום נקבעה הבקשה לדיון נוסף, לא לפני שבית הדין האיץ בצדדים להיכנס למו"מ אינטנסיבי של ישיבות בלוח זמנים צפוף, בכל הנוגע למעבר העובדים למעבדה המרכזית, ותנאי המעבר.

7. בדיון האחרון שהתקיים בתיק, ביום 29.1.06, הסכימו הצדדים כי ההחלטה בבקשת הצד תינתן לאחר שיטענו הצדדים טיעונים משפטיים בלבד, מבלי שיש צורך בחקירות עדים.

להלן – קביעתנו:

8. כאמור, השביתה בגינה הוגשה הבקשה נשוא פסק-דין זה - או הצעדים הארגוניים המצומצמים שננקטו במעבדות, לגרסת המשיבים - פרצה לאחר שלטענת המשיבים, סירבה המבקשת לדון עימם בהשלכות הקמת המעבדה המרכזית על תנאי העבודה של עובדי המעבדות הקיימות. לטענת המשיבים, איחוד המעבדות והקמת המעבדה המרכזית הם שינוי שיש בו כדי להשפיע באופן מהותי על תנאי העבודה של עובדי המבקשת - החל בתנאים הפיזיים במעבדה המאוחדת, הגעת העובדים למעבדה, מספר העובדים שיעברו למעבדה וגורלם של אלה שלא יימצא להם מקום בה ועוד. לטענת המשיבים, בנושאים אלה חלה חובה על המבקשת לנהל עימם משא ומתן קיבוצי, ואין ביכולתה להחליט על הקמת המעבדה כלאחר יד, ולהעמיד את העובדים בפני עובדה מוגמרת, מבלי לשתף את נציגות העובדים בתהליך.

9. המבקשת טענה, לעומת זאת, כי הקמת המעבדה המאוחדת הינה החלטה המצויה בגדר הפררוגטיבה הניהולית שלה, וכי לא חלה עליה חובה לנהל מו"מ עם העובדים לגבי עצם ההחלטה להקים את המעבדה. ואולם, דומה כי כלל אין מחלוקת בין הצדדים לעניין זה - שהרי אף המשיבים הצהירו כי לא הכריזו על סכסוך העבודה ועל השביתה בגלל השינוי אותו ביקשה המבקשת לקיים, אלא

בגלל השלכות השינוי על העובדים (סעיף 14 לסיכומי המשיבים 1-3), והמשיב 4 (סעיף 2 לסיכומיו) הצהיר: **"המשיב 4 חזר והודיע למבקשת כי אינו מתנגד באופן עקרוני להקמת המעבדה, אלא מעוניין בהסדרת השלכות הקמתה על זכויות העובדים"**.

10. ובאשר להשלכות הקמת המעבדה על העובדים – גם כאן, סבורים אנו שאין מחלוקת של ממש בין הצדדים: נראה כי אין כל ספק שלהקמת מעבדה שתאחד בתוכה מספר מעבדות קטנות יותר, ישנן השלכות מרחיקות לכת על העובדים המיועדים לעבור לעבוד בה.

כפי שציינו עוד קודם, אל המעבדה המרכזית אמורים לעבור עובדי שש מעבדות שונות, המצויות במחוז המרכז של המבקשת, ונראה שאין כל מחלוקת כי על הצדדים לנהל משא ומתן באשר להשלכות המעבר על עובדים אלה: כך, למשל, באשר למספר העובדים שיעברו למעבדה המאוחדת וגורל העובדים שלא יעברו אליה, אם בכלל; באשר לתפקידים שימלאו העובדים במעבדה המאוחדת; באשר לתנאי העבודה הפיזיים במעבדה החדשה; באשר להסדרת נסיעתם של עובדים, שעד אז עבדו, למשל, ברחובות ובנתניה, וכעת יצטרכו לנסוע מרחק רב יותר למקום עבודתם – ואלה רק מקצת הנושאים אותם יש להסדיר בכל הנוגע לתנאי עבודתם של עובדי המעבדות במבקשת.

11. דומה, כי גם המבקשת אינה חולקת על הצורך והחובה לנהל מו"מ עם נציגות העובדים באשר להשלכות המעבר למעבדה המאוחדת על העובדים, להבדיל מניהול מו"מ על עצם הקמת המעבדה, ורוב רובו של טיעון המבקשת נוגע לכך שמאז שהודיעה למשיבים על החלטתה זו, ועל אף נכונותה לנהל עימם מו"מ – סיכלו המשיבים כל אפשרות לקיומו של מו"מ לגבי השלכות ההחלטה, על פני תקופה של למעלה משנה וחצי; וגם מאז שהוגשה בקשת הצד לבית הדין, והצדדים נשלחו שוב למו"מ בחסותו – נכשל שוב המו"מ בגלל מכשולים שהעמידו המשיבים בדרכו, כך לפי המבקשת.

12. משנראה שהצדדים מסכימים עקרונית זה עם זה, ואולם אינם מצליחים להגיע להסכמות כלשהן לגופו של עניין במסגרת משא ומתן, אין מנוס אלא להכריע

לעניין הבקשה שהוגשה ע"י המבקשת ביולי 2005, בקשר עם שיבושי העבודה שננקטו במעבדותיה.

בכל הנוגע לעניין זה, הגענו לכלל מסקנה כי יש להכריע לטובת המבקשת. לאחר שעיינו בגרסאות כל אחד מהצדדים בעניין זה, ולאחר ששמענו את גרסאותיהם בעל-פה בפנינו, במהלך הדיונים שקוימו בבקשה, ניתן לומר כי לא מצאנו הצדקה כלשהי לפריצת השביתה במעבדות ביולי 2005, ועל כן החלטנו ליתן צו מניעה נגדה.

13. סבורים אנו, כי השביתה במעבדות פרצה למרות נכונותה של המבקשת לשבת עם המשיבים אל שולחן הדיונים, על מנת לדון בכל ההשלכות שיש להקמת המעבדה המרכזית על העובדים.

השביתה פרצה גם למרות שהמבקשת נתנה הצהרות למכביר, שנועדו ללכת לקראת העובדים ונציגיהם, ולפיהן נקודת המוצא של המו"מ שברצונה לנהל עם העובדים היא שאין בכוונתה לסיים באופן חד-צדדי את העסקת עובדי המעבדות הקבועים במסגרת המהלך שיזמה (ר' נספח ט"ו לבקשת המבקשת). ביוני 2005 הפנה סמנכ"ל חטיבת משאבי אנוש ומיד במבקשת מכתב ליו"ר המשיב 4 (נספח ב' לבקשת המבקשת) בו הצהיר שוב על רצונה של המבקשת לקיים ערוץ הידברות בנושא השלכות הקמת המעבדה המרכזית על עובדי המבקשת, תוך שהוא מבהיר את הקווים המנחים של המהלך, ותוך שהוא מביע את העמדה הבאה:

3.1.1" לא יפוטרו עובדים קבועים במעבדות המשנות את

מיקומן.

3.1.2 לא יפגע שכרם של העובדים המשנים את מיקום

עבודתם.

3.1.3 יעשו סידורי נסיעה ו/או הסעה ו/או תשלום בגין

נסיעה בהתאם למקום מגוריו ומקום עבודתו הנוכחי של

העובד.

3.1.4 יגובשו תנאי פרישה מוקדמת מרצון לאותם עובדים

שיבחרו בכך".

14. למרות הצהרות אלה, ולמרות שנקראו אל שולחן המו"מ, נקטו המשיבים בשיבושי עבודה במעבדות, כחודש בלבד לאחר קבלת מכתב זה, ולמעשה, מבלי שהיתה להם סיבה מוצדקת לעשות כן.

15. התנהלות המשיבים בדיונים שהתקיימו בפנינו, עוררה אף היא ספק באשר לכוונותם לשאת ולתת עם המבקשת באופן אמיתי: כך, בעוד בתגובותיהם בכתב הלינו המשיבים על כך שהמבקשת סירבה לנהל עימם מו"מ אמיתי, ובשל כך נקטו בצעדים ארגוניים, הרי שבדיון הראשון שהתקיים בבקשה בפנינו, התמקדו טענות המשיבים לפתע במכשור הרפואי המסוכן שמצוי במעבדות המבקשת כיום, ושיימצא גם במעבדה המאוחדת. זאת, שוב יודגש, בניגוד למהות הסכסוך עליו הכריזו – והוא החלטתה החד-צדדית של המבקשת להקים את המעבדה, והשלכות הקמת המעבדה על העובדים.

בדיון השני שהתקיים בבקשה, לאחר שהצדדים דיווחו לבית הדין כי המו"מ ביניהם אינו מצליח, הודיעה לפתע ב"כ המשיבים 1-3 על חשש חדש: לדבריה, המבקשת אמנם הצהירה שאף אחד מן העובדים לא יפוטר אך **"כשפורטים לפרוטות את ההצהרות האלה מגיעים לאי-אמון. אנו חוששים שהמוסד הזה של המעבדה יהווה קרש קפיצה להפרטה ושבירת העבודה המאורגנת במעבדות קופת חולים באמצעות שירות קנוי בחוזים אישיים"** (עמ' 11-12 לפרוטוקול).

גם המשיב 3, שבדיון הראשון הלן על אי-נכונותה של המבקשת לשוחח עם נציגות העובדים ועל סכנת החיים בה נמצאים, לכאורה, עובדי המעבדות בשל המכשור שקיים בהן (עמ' 5-6 לפרוטוקול), העלה לפתע טענה בדיון הנוכחי לפיה **"אנו מוטרדים מהאפשרות שתהיה הפרטה. אנחנו רוצים בטחונות שלא תהיה הפרטה"** (עמ' 13 לפרוטוקול).

16. נדמה כי המשיבים מלינים בכל פעם על נושא אחר; מה גם שנראה שהם מעלים טענות לגבי נזקים שנגרמים להם מבלי שיש בידם הוכחה לכך שנגרם נזק כלשהו, או מבלי שהנזק נגרם עדיין – שהרי "החשש מהפרטה" הוא חשש בלבד,

חשש מנזק עתידי וספקולטיבי שייגרם לעובדי המבקשת, ואי אפשר לרפא חשש זה מבלי לשבת אל שולחן המו"מ עם המבקשת.

17. משכך, ולאור התרשמותנו מהשתלשלות האירועים בין הצדדים, מצאנו כי על אף כל טענות המשיבים נגד הקמת המעבדה והשלכותיה על העובדים, לא היתה כל הצדקה לפרוץ השביתה נשוא פסק דין זה, בעיצומו של תהליך מו"מ עם המבקשת.

18. נציין גם, למעלה מן הצורך, כי אנו מטילים ספק בשאלה אם היתה למשיבים הזכות לשבות ביולי 2005, שכן, את ההודעה על שביתה מסרו לממונה על יחסי עבודה בחודש אפריל 2004, כלומר, למעלה משנה לפני כן.

19. לאור כל הנסיבות שתוארו לעיל, אנו קובעים שהשביתה או שיבושי העבודה בהם נקטו המשיבים ועובדי המבקשת במעבדות המבקשת ביולי 2005 היו שלא כדין, ועל כן אנו נותנים בזאת צו האוסר על שביתה ו/או על נקיטה באמצעים ארגוניים כלשהם בגין ההחלטה בדבר הקמת המעבדה.

20. בכל השאלות שינבעו ממהלך זה, אנו קוראים לצדדים להיוועץ ביניהם ולפתור אותן בדרך של מו"מ. כיוון שמדובר בסכסוך קיבוצי – אין צו להוצאות.

ניתן היום ה' באדר, תשס"ו (5 במרץ 2006) בהעדר הצדדים.

ע. פוגל 54678313-287/05

ע. פוגל, שופטת

נ.צ. – מר כבדיאל

נ.צ. – גב' נקש

שופטת ראשית

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה